

יצאות השבת פרק ראשון שבת

ידיעות הטומאה בוי' וא"ת ולאמי לא קמי העלמות שמיס שהן ד' העלם טומאה ואכל קדש או נגעם למקדש שהן ד' העלם קדש והעלם מקדש והוא אחי שפיר דלא מצי למיפק היי' תמי הויין דכפריין ארבעות וי"ל דנקט ידיעות דמפרש התם (פ"ד ד' ד:)

ידיעות קמייתא דליתנהו בכל המורה כולא קחשיב במרייתא דליתנהו בכל המורה לא קחשיב אי"י ידיעות במרייתא דמיימי ל ידי קרבן קחשיב ולהיאיל לישנא ידיעות קמייתא קחשיב לא שייך למיתני גבי שבעות ושבת ידיעות שבעות וידיעות שבת ולאריך לישנא נמי דקאמר ידיעות במרייתא דמיימי ל ידי קרבן קחשיב לא תנא כהו ידיעות כיון דמילוק שמיס שהן ארבע משכחת כפיסורא גופייה אלא ארבע נמי דהמילוק דשמיס שהן

מראות נגעים וכו' כרוב ספרים גרס שמיס שהן ד' וכן בשילהי המנוח מקדש ומיחוס פה: כרוב ספרים גרס מראות נגעים ר' דוסא אומר שלשים וששה עקיבא דמחללאל אומר שבעים ושנים דממלאה יאמר מראות כמו ממנה ממות וע"כ היי' דכתיב ועתה היימי לשי ממנות (נבאש"י ג') הי"נ קמי שפיר מראות שמיס ואע"ג דהתם קחשיב כולי האי והכל לא קחשיב אלא ג' שהן ד' התם קחשיב פמיתין ונגעו ארס ורשע וזקן ונגעו צמים והכל לא קחשיב אלא לנגות דכתנן כנס' נגעים (דף ה:) שבת עוה כעלג שניה לה כסדר היכול כל י"ו: התם הני ותולדות לא

ידיעות הטומאה שמים שהן ארבע (ב' מראות נגעים שנים שהן ד' יציאות השבת שמים שהן ארבע ומאי שנא הכא דתני ב' שהן ד' בפנים וב' שהן ארבע בחוץ ומאי שנא התם דתני שמים שהן ארבע ותר' לא הכא דעיקר שבת הוא תני אבות ותני תולדות התם דלאו עיקר שבת הוא אבות תני תולדות לא תני אבות מאי ניהו יציאות ויציאות תרי הויין וכי תימא מהן לחיוב ומהן לפטור והא דומיא דמראות נגעים קתני מה התם כוליהו לחיובא אף הכא נמי כוליהו לחיובא אלא אמר רב פפא הכא דעיקר שבת הוא תני חיובי ופטורי התם דלאו עיקר שבת הוא חיובי תני ופטורי הויין תני חיובי מאי ניהו יציאות ויציאות תרי הויין שמים שהוצאה ושמים דהוצאה ושמים דהכנסה והא יציאות קתני אמר רב אשי תנא הכנסה נמי הוצאה קרי לה כמאי מדרתנן ה"מ הוצאה מרשות לרשות חיובי מי לא עסקינן דקא מעייל מרה"ר לרה"י וקא קרי לה הוצאה ופטומא מאי כל עקירת חפץ ממוקמו תנא הוצאה קרי לה אמר רבינא ממתיתין נמי דיקא דקתני יציאות וקא מפרשי הכנסה לאלתר ש"מ רבא אמר רשי"ו קתני רשי"ו שבת שמים: א"ל רבא מתנהב לאביי הא תמני הויין תרתין סרי הויין וליתעמדין שיתסרי הויין א"ל הא לא קשיא בשלמא

ידיעות הטומאה האמורות בקרבן עולה ויורד (ויקרא ה' א' נפס כ' תגע וגו' ואמרינן כנס' שבעות (פ"ד ד' ע"ב) שאין הכתוב מדבר אלא בטומאת מקדש וקדושי שלאחר שנטמא אבל קודם או נגעם למקדש ולימין התם (דף ד' ג') שאינו מתחייב אלא צדיקה תחלה וידעה כסוף והעלם צינתיים כגון שיער שנטמא ועלם ועלם ממנו טומאה ואכל קדש ומשאלל ידע שאכלו בטומאה שמים הן ממשמעות הכתוב (פס' ופעל ממנו והוא טמא משמע שעלם ממנו טומאה אכל וזכר הוא שאכל קדש ושזה מקדש הרי שמים העלם טומאה לגבי קדש והעלם טומאה לגבי נגעים: שהן ארבע. יש לך לרבות עוד שמים מרביעי ועלם ועלם ע' פעמים לרבות את הזכור לטומאה אכל ועלם קדש ככבוד שזולין הן או נעלם ממנו מקדש: מראות נגעים. ליתמא כהן שמים הן שאת וזהרת: שהן ארבע. מרביעי שפחת שהוא משמע טפילה כמו כפחתי נא אל אחת וגו' (שולח ג' ב) מרבה טפילה לזו ולזו מולדה לשאת ומולדה לזכרת ושני חממי"ד) בזהת עוה כעלג שניה לה כסדר היכול שאת כעמר לכן שניה לה כקדושו צילה. מראה לשון זכר הוא משום הכי תני נגים שהן ד': מני אבות ותולדות. יציאות והכנסות שהיא יציאות אבות היא דמויעבירי קול בנחמה (שמות י' א) לא משמע אלא הוצאות אלא מסבירא אמרינן (כר"ש הורקא לקמן דף ט' ז') מכדי מראות לרשות קפיד קרא מה לי אפקוקי מה לי עיולי: סרטי סוין. דעני ודנעל הבית ומאי שהן ארבע דקתני התם: מהן לחיוב ומהן לפטור.

ידיעות הטומאה שמים שהן ארבע (ב' מראות נגעים שנים שהן ד' יציאות השבת שמים שהן ארבע ומאי שנא הכא דתני ב' שהן ד' בפנים וב' שהן ארבע בחוץ ומאי שנא התם דתני שמים שהן ארבע ותר' לא הכא דעיקר שבת הוא תני אבות ותני תולדות התם דלאו עיקר שבת הוא אבות תני תולדות לא תני אבות מאי ניהו יציאות ויציאות תרי הויין וכי תימא מהן לחיוב ומהן לפטור והא דומיא דמראות נגעים קתני מה התם כוליהו לחיובא אף הכא נמי כוליהו לחיובא אלא אמר רב פפא הכא דעיקר שבת הוא תני חיובי ופטורי התם דלאו עיקר שבת הוא חיובי תני ופטורי הויין תני חיובי מאי ניהו יציאות ויציאות תרי הויין שמים שהוצאה ושמים דהוצאה ושמים דהכנסה והא יציאות קתני אמר רב אשי תנא הכנסה נמי הוצאה קרי לה כמאי מדרתנן ה"מ הוצאה מרשות לרשות חיובי מי לא עסקינן דקא מעייל מרה"ר לרה"י וקא קרי לה הוצאה ופטומא מאי כל עקירת חפץ ממוקמו תנא הוצאה קרי לה אמר רבינא ממתיתין נמי דיקא דקתני יציאות וקא מפרשי הכנסה לאלתר ש"מ רבא אמר רשי"ו קתני רשי"ו שבת שמים: א"ל רבא מתנהב לאביי הא תמני הויין תרתין סרי הויין וליתעמדין שיתסרי הויין א"ל הא לא קשיא בשלמא

יציאות שמים שהן ארבע (ב' מראות נגעים שנים שהן ד' יציאות השבת שמים שהן ארבע ומאי שנא הכא דתני ב' שהן ד' בפנים וב' שהן ארבע בחוץ ומאי שנא התם דתני שמים שהן ארבע ותר' לא הכא דעיקר שבת הוא תני אבות ותני תולדות התם דלאו עיקר שבת הוא אבות תני תולדות לא תני אבות מאי ניהו יציאות ויציאות תרי הויין וכי תימא מהן לחיוב ומהן לפטור והא דומיא דמראות נגעים קתני מה התם כוליהו לחיובא אף הכא נמי כוליהו לחיובא אלא אמר רב פפא הכא דעיקר שבת הוא תני חיובי ופטורי התם דלאו עיקר שבת הוא חיובי תני ופטורי הויין תני חיובי מאי ניהו יציאות ויציאות תרי הויין שמים שהוצאה ושמים דהוצאה ושמים דהכנסה והא יציאות קתני אמר רב אשי תנא הכנסה נמי הוצאה קרי לה כמאי מדרתנן ה"מ הוצאה מרשות לרשות חיובי מי לא עסקינן דקא מעייל מרה"ר לרה"י וקא קרי לה הוצאה ופטומא מאי כל עקירת חפץ ממוקמו תנא הוצאה קרי לה אמר רבינא ממתיתין נמי דיקא דקתני יציאות וקא מפרשי הכנסה לאלתר ש"מ רבא אמר רשי"ו קתני רשי"ו שבת שמים: א"ל רבא מתנהב לאביי הא תמני הויין תרתין סרי הויין וליתעמדין שיתסרי הויין א"ל הא לא קשיא בשלמא

יציאות שמים שהן ארבע (ב' מראות נגעים שנים שהן ד' יציאות השבת שמים שהן ארבע ומאי שנא הכא דתני ב' שהן ד' בפנים וב' שהן ארבע בחוץ ומאי שנא התם דתני שמים שהן ארבע ותר' לא הכא דעיקר שבת הוא תני אבות ותני תולדות התם דלאו עיקר שבת הוא אבות תני תולדות לא תני אבות מאי ניהו יציאות ויציאות תרי הויין וכי תימא מהן לחיוב ומהן לפטור והא דומיא דמראות נגעים קתני מה התם כוליהו לחיובא אף הכא נמי כוליהו לחיובא אלא אמר רב פפא הכא דעיקר שבת הוא תני חיובי ופטורי התם דלאו עיקר שבת הוא חיובי תני ופטורי הויין תני חיובי מאי ניהו יציאות ויציאות תרי הויין שמים שהוצאה ושמים דהוצאה ושמים דהכנסה והא יציאות קתני אמר רב אשי תנא הכנסה נמי הוצאה קרי לה כמאי מדרתנן ה"מ הוצאה מרשות לרשות חיובי מי לא עסקינן דקא מעייל מרה"ר לרה"י וקא קרי לה הוצאה ופטומא מאי כל עקירת חפץ ממוקמו תנא הוצאה קרי לה אמר רבינא ממתיתין נמי דיקא דקתני יציאות וקא מפרשי הכנסה לאלתר ש"מ רבא אמר רשי"ו קתני רשי"ו שבת שמים: א"ל רבא מתנהב לאביי הא תמני הויין תרתין סרי הויין וליתעמדין שיתסרי הויין א"ל הא לא קשיא בשלמא

יציאות שמים שהן ארבע (ב' מראות נגעים שנים שהן ד' יציאות השבת שמים שהן ארבע ומאי שנא הכא דתני ב' שהן ד' בפנים וב' שהן ארבע בחוץ ומאי שנא התם דתני שמים שהן ארבע ותר' לא הכא דעיקר שבת הוא תני אבות ותני תולדות התם דלאו עיקר שבת הוא אבות תני תולדות לא תני אבות מאי ניהו יציאות ויציאות תרי הויין וכי תימא מהן לחיוב ומהן לפטור והא דומיא דמראות נגעים קתני מה התם כוליהו לחיובא אף הכא נמי כוליהו לחיובא אלא אמר רב פפא הכא דעיקר שבת הוא תני חיובי ופטורי התם דלאו עיקר שבת הוא חיובי תני ופטורי הויין תני חיובי מאי ניהו יציאות ויציאות תרי הויין שמים שהוצאה ושמים דהוצאה ושמים דהכנסה והא יציאות קתני אמר רב אשי תנא הכנסה נמי הוצאה קרי לה כמאי מדרתנן ה"מ הוצאה מרשות לרשות חיובי מי לא עסקינן דקא מעייל מרה"ר לרה"י וקא קרי לה הוצאה ופטומא מאי כל עקירת חפץ ממוקמו תנא הוצאה קרי לה אמר רבינא ממתיתין נמי דיקא דקתני יציאות וקא מפרשי הכנסה לאלתר ש"מ רבא אמר רשי"ו קתני רשי"ו שבת שמים: א"ל רבא מתנהב לאביי הא תמני הויין תרתין סרי הויין וליתעמדין שיתסרי הויין א"ל הא לא קשיא בשלמא

ידיעות הטומאה שמים שהן ארבע (ב' מראות נגעים שנים שהן ד' יציאות השבת שמים שהן ארבע ומאי שנא הכא דתני ב' שהן ד' בפנים וב' שהן ארבע בחוץ ומאי שנא התם דתני שמים שהן ארבע ותר' לא הכא דעיקר שבת הוא תני אבות ותני תולדות התם דלאו עיקר שבת הוא אבות תני תולדות לא תני אבות מאי ניהו יציאות ויציאות תרי הויין וכי תימא מהן לחיוב ומהן לפטור והא דומיא דמראות נגעים קתני מה התם כוליהו לחיובא אף הכא נמי כוליהו לחיובא אלא אמר רב פפא הכא דעיקר שבת הוא תני חיובי ופטורי התם דלאו עיקר שבת הוא חיובי תני ופטורי הויין תני חיובי מאי ניהו יציאות ויציאות תרי הויין שמים שהוצאה ושמים דהוצאה ושמים דהכנסה והא יציאות קתני אמר רב אשי תנא הכנסה נמי הוצאה קרי לה כמאי מדרתנן ה"מ הוצאה מרשות לרשות חיובי מי לא עסקינן דקא מעייל מרה"ר לרה"י וקא קרי לה הוצאה ופטומא מאי כל עקירת חפץ ממוקמו תנא הוצאה קרי לה אמר רבינא ממתיתין נמי דיקא דקתני יציאות וקא מפרשי הכנסה לאלתר ש"מ רבא אמר רשי"ו קתני רשי"ו שבת שמים: א"ל רבא מתנהב לאביי הא תמני הויין תרתין סרי הויין וליתעמדין שיתסרי הויין א"ל הא לא קשיא בשלמא

